

Mezi městem a krajinou
Bývalý vojenský prostor - Pardubice

vedoucí práce Ing. Vladimír Sitta
Fakulta architektury ČVUT Praha
akademický rok 2018/2019 zimní semestr

Stručný výtah ze zadání

- 1/ ověřit potenciál bývalého vojenského prostoru na březích řeky Chrudimky
- 2/ jasně a konkrétně specifikovat stavební program, vhodně využít objekty bývalého cvičiště
- 3/ popis výsledku, výkresy v zadaném měřítku, vizualizace
- 4/ model

Autorka má vyhodnotit celostním přístupem architekta/krajinářského architekta potenciál dvou zásadních skutečností v místě. Jedním je na první pohled značný potenciál síly dynamické sukcese přírody po obou březích řeky a druhým je rekreační potenciál lidí, který nabízí dřívější vojenské cvičiště. Cílem je naplnit motto projektu, kterým je potenciál mezi městem a krajinou.

Analýzy

Na první dojem je analytická část projektu logicky strukturovaná, přehledná a bez zbytečného balastu. Zdá se, že nic nechybí k pochopení kontextu místa s městem i krajinou, včetně informací o historii místa, nutných pro pochopení kulturního a rekreačního potenciálu místa. V textu se však objevují jisté náznaky neodborných formulací v kontrastu s vědeckými informacemi. Ty mohou být náznakem určité mezery ve znalostech jednoho z pilířů souboru znalostí krajinářského architekta, kterým je přírodovědná složka. Deklarovaný seznam druhů se nemůže omezit pouze na rodová jména jmenovaných taxonů. V poněkud mělkém náznaku jsou stručné závěry z rozboru dílčích analyzovaných kapitol. Jakási východiska pro návrh. Zejména u dopravy a v hodnocení územního plánu. Ocenit lze takový detail, jakým je kapitola věnovaná stanovištním nárokům ohrožených živočichů, poněvadž tyto se stanou zásadním determinantem úvahy o návrhu. Chybně je interpretován odstavec „Místo krajinného rázu“. To však nelze považovat za významnou chybu, protože tomuto mnohdy nerozumí nejenom architekti v praxi, ale ani ne k věci povinní zástupci státní správy. Celkově nevidím zmíněné nedostatky jako zásadní problém, analytická práce s místem zachází v logické struktuře a jde po podstatě. Přehledná a srozumitelná grafika v Přehledové situaci, doprovázená účinnou fotodokumentací s relevantním popisem dává velice dobré informace, z kterých lze dostatečně „vstoupit do projektu“ a probudí zájem o návrhový názor autora.

Návrh

Jde po logické lince od konceptu k prezentaci detailů. Koncepční uvažování o relativně rozsáhlém území na okraji krajského města je zcela v proporcích a jde ve všech podstatných úrovních potenciálního využití. Vypůjčím si větu z návrhu autorky, která říká: „Přesto, že obě funkce (ekologická a rekreační) se prolínají ve všech plochách, parkové plochy dávají více prostoru aktivitám člověka, krajinné louky (louky, luhy, les) naopak upřednostňují ekologické vazby na okolní krajinu.“

Tomáš Jiránek
autorizovaný architekt/krajinářský architekt
České komory architektů
Barona Trencka 574, 541 01, Trutnov

e-mail: TomJiranek@NewVisit.cz
tel: +420 736 482 211

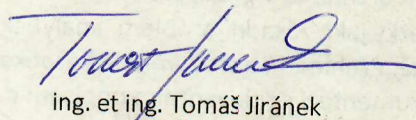
Návrh pracuje s efektem kontrastu, přechodu nebo prolnutí v místech, kde se klín divoké přírody setkává s městskou zelení." Tato věta je přesvědčivě naplněna obsahem návrhu a pochopení proporcí mezi kosterními, přírodními strukturami místa a dílčími arteficiálními substancemi návrhu předurčuje kvalitu v jistém detailu. Za zdařilé a vyvážené považuji výtvarné využití potenciálu, přesvědčivá je práce s kontrastními polohami volných a plných prostorů. Velmi příjemně je zacházeno s linií řeky a vodou obecně. Linie cest jsou vedeny v harmonii s krajinářskou kompozicí vegetačních struktur. Osy bývalých linií výcvikových cest s mosty přes řeku jsou vhodně příznány a působí příjemným dynamickým dojmem. Oceňuji celostní vidění úlohy. Cestní struktura i vedení cest využívá potenciál existujících zbytků původní funkce vojenského cvičiště a nové prvky autorky vstupují do území neagresivně, přitom dostatečně sebevědomě. Filosofie pojetí vojenských reliktnů se jeví sympaticky, dostatečně vážně, snad přiměřeně sentimentálně. Téma se mi zdá jako pochopené. Neuráží, nezesměšňuje, ale ani nepláče. Oceňuji, že autorka se nenechala zlákat módní vlnou umísťovat do podobných úloh různá stavebnicová dětská hřiště a informační tabule, provázející návštěvníky současných parků nadměru. Je-li autorským názor, že park samotný je dětským hřištěm a oko lidí nemusí být obtěžováno informačními sloupky, pak to jako názor architekta oceňuji.

Za jistou nedostatečnost považuji to, co objevuji již v analytické části. Tím je jistá nedovzdělanost v biotechnických kapitolách. Popis navrhovaných úprav vegetace a popis v kapitole o managementu zeleně prozrazuje značné mezery. Blíže by mě zajímalo, zda využití výhradně domácích dřevin v nových vegetačních prvcích návrhového prostoru, je instinktem, výtvarným záměrem nebo jakousi logickou náhodou plynoucí z ekologických trendů. Chybí mi například názor, proč je využíván návrh dřevin v kontextu architektury jednotlivých dřevin. Mám-li názor na materiál pro cesty a stavby, musím mít také názor na atmosféru, barvu, texturu, strukturu a habitus stromu v navrhovaném prostoru. Nemohu však posoudit toto jako faktickou nedostatečnost diplomantky fakulty architektury, domnívám se, že toto může být spíše systémovou nedostatečností ve výuce. Rovněž technické konstrukční detaily cest a tzv. mobiliáře cítím jako nedostatečné ve vztahu k požadavku ze zadání. Diplomní projekt autorky je možné nahlížet jako poctivou urbanisticko-krajinářskou studii.

Hodnocení:

Prospěla, B (1)

V Hradci Králové, 2. února 2019

ing. et ing. Tomáš Jiránek